

31990L0232

L 129/33

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

19.5.1990

KOLMAS NÕUKOGU DIREKTIIV,**14. mai 1990,****mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta**

(90/232/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾koostöös Euroopa Parlamendiga, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

nõukogu võttis direktiiviga 72/166/EMÜ, ⁽⁴⁾ viimati muudetud direktiiviga 84/5/EMÜ, ⁽⁵⁾ vastu sätteid mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta;

direktiivi 72/166/EMÜ artikli 3 kohaselt on iga liikmesriik kohustatud võtma kõik vajalikud meetmed tagamaks, et nende sõidukite kasutamise puhul, mille põhiasukoht on tema territooriumil, on tsiviilvastutus kaetud kindlustusega; kaetud vastutuse ulatus ja kindlustuskaitse tingimused tuleks kindlaks määrata kõnealuste meetmete põhjal;

direktiiviga 84/5/EMÜ, viimati muudetud Hispaania ja Portugali ühinemisaktiga, vähendati märkimisväärselt erinevusi liikmesriikide kohustusliku tsiviilvastutuskindlustuse taseme ja sisu vahel; sellest hoolimata on sellises kindlustuskaitstes siiski märkimisväärsed erinevusi;

mootorsõidukitega toimunud õnnetustes kannatanutele tuleks tagada samalaadne kohtlemine olenemata sellest, millises ühenduse osas õnnetus toimub;

teatavates liikmesriikides on eelkõige puudujääke mootorsõidukite sõitjate kohustusliku kindlustuskaitse osas; kaitsmaks seda võimalike kannatanute eriti kaitsetut kategooriat, tuleks sellised puudujäägid kõrvaldada;

kõrvaldada tuleks igasugune ebakindlus seoses direktiivi 72/166/EMÜ artikli 3 lõike 2 esimese taande kohaldamisega; kõik kohustusliku liikluskindlustuse poliisid peavad kehtima kogu ühenduse territooriumil;

kindlustatute huvides peaks iga kindlustuspoliis tagama igas liikmesriigis ühtse kindlustusmaks eest kaitse, mida nõutakse selle riigi õigusaktidega või sõiduki põhiasukoha liikmesriigi õigusaktidega, olenevalt sellest, kumb kaitse on parem;

direktiivi 84/5/EMÜ artikli 1 lõike 4 kohaselt on iga liikmesriik kohustatud looma või volitama teatava organi, kes tegeleb hüvitiste maksimisega kindlustamata või tundmatute sõidukite põhjustatud õnnetustes kannatanutele; nimetatud säte ei piira siiski liikmesriikide õigust käsitleda kõnealuse organi makstavat hüvitist esmajärgulise või teisejärgulisena;

⁽¹⁾ EÜT C 16, 20.1.1989, lk 12.⁽²⁾ EÜT C 304, 4.12.1989, lk 41 ja EÜT C 113, 7.5.1990.⁽³⁾ EÜT C 159, 26.6.1989, lk 7.⁽⁴⁾ EÜT L 103, 2.5.1972, lk 1.⁽⁵⁾ EÜT L 8, 11.1.1984, lk 17.

kindlustamata sõiduki põhjustatud õnnetuse puhul peab kannatanu teatavates liikmesriikides enne nimetatud organi poole pöördumist tõestama, et vastutav isik ei ole võimeline hüvitist maksta või keeldub sellest; kõnealusel organil on vastutava isiku vastu kohtuasja algatamiseks paremad võimalused kui kannatanul; seepärast tuleks välistada võimalus, et kõnealune organ nõuab kannatanult, kellel on õigus hüvitist saada, tõendust selle kohta, et vastutav isik ei suuda hüvitist maksta või keeldub sellest;

kui eespool nimetatud organi ja tsiviilvastutuskindlustuse pakkuja vahel tekib vaidlus selle üle, kumb neist peaks õnnetuses kannatanule hüvitist maksta, peaksid liikmesriigid tagama, et määrataks üks kõnealustest pooltest, kes vastutab hüvitise tasumise eest kuni vaidluse lahendamiseni, et vältida nõnda kannatanule makstava hüvitise viivitamist;

mootorsõidukite põhjustatud õnnetustes kannatanutel on vahel raske saada teada selle kindlustusseltsi nime, kes katab õnnetuses osalenud mootorsõiduki kasutamisest tuleneva vastutuse; selliste kannatanute huvides peaksid liikmesriigid võtma vajalikud meetmed tagamaks sellise teabe kiire kättesaadavuse;

kaht varasemat direktiivi mootorsõidukite kasutamisega seotud tsiviilvastutuse kohta tuleks kõiki neid kaalutlusi silmas pidades ühtselt täiendada;

täiendamine, mis parandab kindlustatute ja õnnetustes kannatanute kaitset, aitab veelgi kaasa ühenduse sisepiiride ületamisele ja seega ka toimiva siseturu loomisele; seepärast tuleks lähtuda tarbijakaitse kõrgest tasemest;

asutamislepingu artikli 8c tingimuste alusel tuleb arvesse võtta seda, kui palju eri arengutasemel oleva majandusega riigid peavad selleks pingutama; seepärast tuleks teatavatele liikmesriikidele ette näha üleminekukord, et käesoleva direktiivi teatavaid sätteid saaks rakendada järk-järgult,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 72/166/EMÜ artikli 3 lõikes 1 nimetatud kindlustus katab vastutuse sõiduki kasutamisel kõigile sõitjatele, välja arvatud juhile tekitatud vigastuste korral, ilma et see piiraks direktiivi 84/5/EMÜ artikli 2 lõike 1 teise lõigu kohaldamist.

Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab mõiste "sõiduk" seda, mis on määratletud direktiivi 72/166/EMÜ artiklis 1.

Artikkel 2

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et kõik sõidukite kasutamisest tuleneva tsiviilvastutuse sundkindlustuspoliitsid:

- katavad ühtse kindlustusmakse põhjal kogu ühenduse territooriumi ja
- tagavad sama ühtse kindlustusmakse põhjal igas liikmesriigis kaitse, mida nõutakse selle riigi õigusaktidega või sõiduki põhiasukoha liikmesriigi õigusaktidega, olenevalt sellest, kumb kaitse on parem.

Artikkel 3

Nõukogu direktiivi 84/5/EMÜ artikli 1 lõike 4 esimesele lõigule lisatakse järgmine lause:

"Liikmesriigid ei või organil siiski lubada, et hüvitise maksmise tingimus oleks see, kas kannatanu suudab kuidagi tõendada, et vastutav isik ei suuda hüvitist maksta või keeldub seda tegemast."

Artikkel 4

Kui direktiivi 84/5/EMÜ artikli 1 lõikes 4 osutatud organi ja tsiviilvastutuskindlustuse pakkuja vahel tekib vaidlus selle üle, kumb neist peaks kannatanule hüvitist maksta, võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed selleks, et määrata üks kõnealustest pooltest, kes vastutab esialgu selle eest, et kannatanule makstaks hüvitist viivitamata.

Kui hiljem otsustatakse, et teine pool oleks pidanud maksta osa hüvitisest või kogu hüvitise, maksab kõnealune teine pool asjaomase summa maksnud poolele tagasi.

Artikkel 5

1. Liikmesriigid võtavad vastu vajalikud meetmed tagamaks, et liiklusõnnetuses osalejad saaksid kiiresti kindlaks teha kindlustusseltsi, kes katab õnnetuses osalenud mootorsõiduki kasutamisest tuleneva vastutuse.

2. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembril 1995 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva artikli lõike 1 rakendamise kohta.

Vajaduse korral esitab komisjon nõukogule asjakohased ettepanekud.

Artikkel 6

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud meetmed hiljemalt 31. detsembril 1992. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Erandina lõikest 1:

Artikkel 7

— Kreeka Vabariigil, Hispaania Kuningriigil ja Portugali Vabariigil on artiklite 1 ja 2 sätete täitmiseks aega kuni 31. detsembrini 1995,

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 14. mai 1990

— Iirimaa on aega kuni 31. detsembrini 1998, et täita artikli 1 sätteid mootorratta kaassõitjasadulas sõitjate suhtes, ja kuni 31. detsembrini 1995, et täita artikli 1 sätteid muude sõidukite suhtes ja artikli 2 sätteid.

Nõukogu nimel

eesistuja

D. J. O'MALLEY
